

Актуелно

Донирану опрему користиће ђаци који похађају пољопривредне, прехамбене и текстилне смерове и профиле за извођење стручне праксе.

■ РАЗГОВОР С ПОВОДОМ >>> СЕНИША ПРЕЛИЋ, ПРЕДСЕДНИК САМОСТАЛНОГ СИНДИКАТА У ХБИС СРБИЈА

>>> **Наставак са претходне стране**

зарадим више, онда, ни закон више нема никаквог смисла и нека га мењају на свака три месеца. Ја ћу увек да подржим сваку добру иницијативу. Дали ће железара да буде репер за друге? Можда, на крају то и јесте највећи систем у овој земљи, али ово о чему причамо је проблем и у другим колективима. Ти, којима би пало на памет да сада мењају закон треба да знају да имамо болесне људе, лекаре који немају довољна примања, да немају са чиме да раде, да пацијенти чекају на специјалистички преглед, а немају паре за приватника. А и кад дођу на ред за специјалистички преглед – поквари се апарат, дај нову листу чекања... Батина има два краја, али некако о томе нико не прича. Ја сам за, да мењамо, али да мењамо све што не ваља. Хајде да се питамо зашто болестан човек мора на посао? Какви су послодавци у Србији? Па не можеш на боловање јер ће одмах да ти да отказ. Поготово су наши домаћи такви као послодавци. Имамо оне који не дозвољавају боловање, хајде да причамо о трудницама, женама на породилском. Ако смо кренули да решавамо, онда да решавамо. Али стварно. А не да се бавимо појединостама. Ја сам јутрос разговарао са човеком који је болестан, већ три године је у тој целини за инвалиде коју смо помињали. Иде на операцију сада, има двоје деце од чега један студент, а жену нема. И шта ће он да ради? Ми ћемо помоћи финансијски, али њему то не решава трајно проблем. Таквих има још много.

Мислите ли да Влада Србије, министри и остали, као посредници у том односу, у жељи да, што би се рекло, створе што бољи амбијент за инвеститора, понекад предложе и захтевају ствари које су строжије и од онога што би сам послодавац тражио?

Код нас је највећи проблем као народа, не само у железари, него иначе, што ми гледамо

да се додворимо некоме. И да радимо нешто чак и на своју штету, само да не бисмо повредили оног неког трећег. Али тиме ништа не побољшавамо. Јер тако ни онај коме покушавамо да се додворимо не зна шта се дешава. Ја могу да кажем све. Знаш и да ћутим кад треба. Имао сам прилике да чујем све и свашта... Има и тога што ви помињете, наравно. Уз то, код нас је често проблем то што се не схвата добронамерна критика. Ни истину кад кажете, уколико она не одговара неком, не смеће да кажете, јер се одмах мисли да сте против свега, а не да само хоћете да помогнете да се исправи то о чему причате.

На крају, да ли вас је као колеге и синдикалце, боље штрајк у Фијату, није баш прошло славно, зар не?

Да, није се најбоље завршило. Ми у железари смо имали први штрајк када говоримо о целом простору бивше Југославије. Али, ми смо тада имали људе за то, знали смо шта хоћемо, нисмо дали да нам се петљају са стране и да се политика меша. А у Фијату смо препознали баш неке од тих ствари. Покушао сам да помогнем, али је било очигледно да то не иде у добром правцу. Многи су почели да се мешају, власт, опозиција, синдикати и да праве хаос. А ја сам им рекао да они морају да се договоре са онима који се ту питају за све. Они су за осам година добили повећање плате само једном, ето, сада им је увећана зарада и то је бар нешто. И морам још нешто да кажем, ко год се љутио или не. Фијат је радио без већих проблема док је у менаџменту било највише Италијана. Кад су наши преузели, настали су проблеми. Исто сам видео и у нашој железари. Док су били Америкаци главни, све је било супер. Кад су дошли Словаци и наши људи на челне позиције, онда је настао проблем. А и проблем и решење увек су у рукама оног који води. Он треба да препозна и разуме шта је суштина. Без тога, све је само пресипање из шупљег и празно.

■ УСАВРШАВАЊЕ СМЕДЕРЕВСКИХ СРЕДЊОШКОЛАЦА ЈАПАН

Влада Јапана обезбедила ТТПШ Деспот Ђурађ 73 000 евра за опрему за извођење практичне наставе.

Донација ће побољшати практичну наставу у више смерова јер је руководство школе од добијених средстава набавило два трактора марке Белорус, снаге 100 киловата, миксер за тесто од 25 литара са електронском регулацијом, затим комору за ферментацију, два бинокуларна микроскопа и плотер штампач за шаблоне.

Делегација амбасаде Јапана у Београду, коју је предводио министар Масахиро Суга, саветник Министра просвете, науке и технолошког развоја Милош Благојевић, у друштву председника Скупштине града Богољуба Спасојевића, директора школе Миладина Виторовића и других гостију, обишли су школу и упознали се са применом набављене опреме.

„Користим прилику да се Јапани захвлим на овој донацији која ће помоћи ученицима да стекну нова знања и искуства, посебно практична, када су у питању ове машине за спремање теста, када су у питању трактори - за обраду земље или машине која треба да ради шнитове за производњу одређене гардеробе. Јапан је једна од ретких земаља која чини реалне поклоне, односно донације без било каквог условљавања,